

ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΑΝΤΖΕΛΙΝΑ

[Του ΜΕΝΙΕ]

ΤΕΛΟΣ μιάς όμορφης μέρας του 'Οκτωβρίου' στά δένδρα και στους θάμνους βασίλευε τὸ πλούσιο χρώμα του χρυσαφιού.

Ἡ δενδροστοιχία δλου περπατοῦσε ἡ Ἀντζελίνα ἦταν ἐντελῶς ἡσυχη. Κανένας θόρυβος δέν ἀκούγονταν ἐκτός ἀπὸ μερικά τινάγματα πτερῶν ἀνάμεσα στὰ κλαδιά.

Ἄν καί ἡ ὄρα ἦταν περασμένη ἡ κόμησσα ἔκαμε ἦσυχα τὸν τακτικό της περιπάτο, εὐχαριστημένη νὰ αἰσθάνεται τοὺς ὤμους της τὸ χόδεμα τῆς ἡσυχῆς αὐτῆς νύχτας. Ἐξαφνα βρέθηκε πρὸς ἓνα ἀνθρωπὸν καθιεμένο κάτω ἀπὸ ἓνα δένδρο στὴν ἀκρὴ τοῦ δρόμου. Μόλις πλησίασε ἡ κόμησσα, αὐτὸς σηκώθηκε ἀπότομα, κατικόκκινος, τίναξε τὴ σκομιωμένη ρετιγκότα του καὶ στάθηκε κάπως ταραγμένος. Ἡ ταραχὴ του αὐτὴ διασκέδασε τὴν Ἀντζελίνα, τῆς φαινότανε πολὺ ἀστεία.

Ποιὸς ἦταν αὐτὸς καὶ τί ἤθελε ;

Ἡ κόμησσα ἐξακολούθησε νὰ προχωρῆ οἰχόνοντας συγχρόνως βλέμματα περιεργὰ στὸν ἀγνωστο. Δυὸ πράγματα τῆς ἔκαμαν ἐντύπωση, τὰ δροσερὰ νάματα τοῦ ξένου καὶ τὸ φτωχικὸ ἔξωτερικό του. Καὶ οἰχόνοντας ἓνα τελευταῖο βλέμμα πὺν ἔκαμε τὸν νέο νὰ χλωμάση ἡ Ἀντζελίνα ἐνέβριχε στὸ ἀμάξι της πὺν τὴν ἀκολουθοῦσε καὶ ἐφυγε.

Τὴν ἔκοιμησε στὴν ἡ Ἀντζελίνα ξαναπήγε στὴν ἰδία δενδροστοιχία γιὰ τὸ τακτικό της περιπάτο, εἶδε πάλιν τὸν ἴδιον νέο πρὸς της ταραγμένο. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ πὺν ἔβλεπε ἄνδρα ταραγμένο στὴ θέα της; ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ἂν καὶ ἡ Ἀντζελίνα γνῶρισε πολλοὺς ἄνδρας στὸ διάστημα τῶν τριάντα πέντε χρόνων της, γιὰτί ἔτσιος μιά ἔση ἐλευθερία καὶ πολυτελή.

Μὰ γιὰτί αὐτὸ τὸ παιδί ταραζότανε ὅταν τὴν ἔβλεπε, μήπως τοῦ προξενούσε φόβος ἢμήπως ἦταν ἐρωτευμένος μαζί της ;

Αὐτὴ ἡ ἰδέα τὴν ἔκαμε νὰ προσέχη καθὲς μέρα στὸ ἴδιον μέρος.

Ὅταν τὴν ἄλλη μέρα ἡ κόμησσα ξαναπήγε στὸν περιπάτο της ὁ ἴδιος ἄνθρωπος βρισκότανε ἐκεῖ. Ἄ, μὰ αὐτὸ εἶνε ἀνυπόφορο, τί ἤθελε ἐπὶ τέλους αὐτὸς ὁ ξένος ;

Μόλις ἡ Ἀντζελίνα εἶχε περάσει πρὸς ἀπ' τὸν νέο μιά φωνὴ «Κυρία τὴν ἔκαμε νὰ γυρίση ἀπότομα. Ὁ νέος βρέθηκε κοντὰ της μ' ἓνα ὕψος παραπονεμένο, παραπονεμένο.

— Σὲ μὲνα θέλετε νὰ μιλῆσετε, κύριε ; τοῦ εἶπε, παίρνοντας τὸ μεγαλοκρεπὲς τῆς ὕφους.

— Κυρία, σὰς παρακαλῶ, μὴ ξαναπεράσετε ἀπ' αὐτὴν τὴν δενδροστοιχία, μουμουρίζε.

— Μπᾶ ! γιὰτί αὐτὸ ; ῥώτισε ἡ Ἀντζελίνα σα-στιμένη. Θυρῶ πὺς εἶμαι ἐλευθερὰ νὰ περπατῶ δπου θέλω. Ἄν σὰς στενοχωρῆ αὐτὴ ἡ συνάντησις μορεῖτε πολὺ καλὰ νὰ παύσετε εἰς τὸν περιπάτο σας.

— Δὲν μπορῶ, εἶπε μὲ μιά ὑπόκοψη φωνή.

Καὶ ἡ κόμησσα ἦταν ἔτοιμη νὰ ἀπαντήση, μὰ τὴν διέκοψε.

— Εἶνε πολὺς καιρὸς πὺν ἐρχομαὶ ἐδῶ. Στὴν ἀρχὴ κορυβόμουνα πίσω ἀπ' τὰ δένδρα καὶ σὰς παρακολουθοῦσα ἀπ' ἐκεῖ. Πρέπει νὰ σὰς ἐξηγηθῶ. Προχθὲς ἡ τακτικὴ σας ὄρα εἶχε περάσει. Νόμισα πὺς δὲν θάλθῃτε καὶ λυπημένος κἀθήσοι κάπως. Ὁ θόρυβος τῶν βημάτων σας μ' ἔκαμε νὰ σηκώσω τὸ κεφάλι. Εἶσθε κοντὰ μου. Μοῦ ἦταν ἀδύνατο δὲν νὰ κρυφθῶ. Καὶ νά ! ἀπ' δτου τὸ μάτια σας συναντήθηκαν δὲν μπορῶ ν' ἀντιστᾶω στὴν ἐπιθυμία νὰ σὰς βλέπω ἀπὸ κοντὰ. Γι' αὐτὸ ἦλθα καὶ χθὲς καὶ σήμερα. Αὐτὸ δμως μοῦ κάμνει κακό, μὲ πληγώνει. Δὲν ἔχω πιά δυνάμεις. Γενῆτε καλὴ κυρία, μὴ ἐρχεσθε πιά ἐδῶ. Τί θὰ ὠφελῆθητε ἂν μὲ κάμειτε τρελλῶ.

Ω ! εἶμαι πολὺ δυστυχισμένος.

— Α ! Μ' ἀγαπᾶτε λοιπὸν ; φώναξε ἡ Ἀντζελίνα.

— Γιὰτί θέλετε νὰ μὲ κοροιδίεψετε, κυρία ; εἶπε ὁ νέος τρέμοντας. Νά, σὰς ἀγαπᾶ ! Γιὰτί μοῦ τὸ λέτε αὐτὸ ; Μὰ δὲν τὸ βλέπετε ; Εἶμαι ἓνας δυστυχισμένος πὺν μόλις τελειώσω τὴ δουλειά μου ἐρχομαὶ στὸ δάσος γιὰ ν' ἀναπνεύσω λίγο καθαρὸ ἀέρα. Συχνὰ βλέπω αὐτὲς πὺν περοῦν, εὐτυχισμένες, μεσ' στὰ πλούτῃ καὶ βαρύνει τὴ δυστυχία μου.

Καὶ τότε φεγγὺ μὲ τὴν καρδιά πληγωμένη. Ἀλήθεια δὲν ἐπρεπε νὰ σὰς μιλῶω. Ν' ἀγαπᾶ σὰς ; Εἶνε ποτε δυνατόν ; Σὰς τὴν τόσο ὀμορφη, τὴν τόσο πλουσία. Φυσικά τί ἄλλο μορεῖτε νὰ μ' ἀπαντήσετε ἐκτός ἀπὸ ἓνα περιφρονητικό : «Φύγε ἀπ' ἐδῶ, δυστυχισμένε!»..

— Ω ! ἔσῳω καλὰ ὅτι εἶσθε μιά μεγάλη κυρία, πρόσθεσε ὁ νέος καὶ ἔκρυψε τὸ πρόσωπο στὰ χέρια του.

Ἡ Ἀντζελίνα σκέφθηκε λιγάκι καὶ ὕστερα μουμουρίζε. — Κύριε, κύριε !

— Μοῦ μιλᾶτε λοιπὸν, φώναξε χαρούμενος ὁ νέος. Θέλετε νὰ μοῦ μιλῆσετε ; Πόσο εἶσθε καλὴ ...

Μιά τρελλὴ ἰδέα πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ της.

— Αἴθριο, εἶπε χαμογελώντας ἡ Ἀντζελίνα καὶ πῆδησε στὸ ἀμάξι της πὺν εἶχε πλησιάσει.

Ἡ νέος σασιτισμένος τὴν ἔβλεπε πὺν ἐφρευε. Καὶ ὁμοῦ αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο πὺν ἴσως θὰ νομίζη

